

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.I.20.629/2013/5. szám

A Debreceni Ítéltábla a dr. Freidler Gábor ügyvéd ügyintézésével a Freidler Ügyvédi Iroda (címe által képviselt felperes neve (címe) felperesnek, a dr. Strassburger Gyula (címe) ügyvéd által képviselt alperes neve (címe) alperessel szemben névviselési jog és földrajzi árujelzőhöz való jog megsértésének nemleges megállapítása iránt indított perében a Miskolci Törvényszék 13.P.20.059/2013/13. számú ítélete ellen a felperes részéről 14. sorszámmal előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, a fellebbezett részét helyben hagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperesnek 6 350 (hatezer-háromszázötven) Ft másodfokú perkiöltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A.... Megyei Jogú Város Önkormányzatának költségvetési intézményeként működő **N. Sz.** 2005. június hó 21. napján „Domain név megrendelési és fenntartási adatlapot” juttatott el az **"I" Rt.** regisztrátor részére, amivel a maga részére kérte delegálni az **"x"** domain nevet. Ezt a rövidítést már ebben az időszakban is használta egyrészt az általa kötött szerződésekben, másrészt azt általa létesített e-mail fiókok címeiként. Az adatlap aláírásával elfogadta a Magyarországi Internet Szolgáltatók Tanácsának Tudományos Egyesülete (ISZT) által a 2001. évi CVIII. törvény 15/A. §-ában biztosított önszabályozási lehetőség alapján elfogadott Domain Regisztrációs Szabályzatot. Ennek alapján a regisztrátor feladata a domain delegálásával, regisztrálásával és fenntartásával kapcsolatos ügyek intézése volt, míg a domainek kezelésével kapcsolatos feladatokat, így a domainek átadását is az ISZT által kijelölt nyilvántartó szervezet végezte.

Az **"x"** domain név átadására azonban ekkor még nem volt lehetőség, mert azt a **.M. N. H.** birtokolta. Ez utóbbi szervezet megszüntetésre került, így a domain az akkori Domain

Regisztrációs Szabályzat 6.3. pontja alapján úgynevezett „törlés előtti parkolás” állapotában volt, azaz az csak a 60 napos várakozási idő lejártával, 2005. július hó 10. napján 12 órakor vált ismét szabadon regisztrálhatóvá. A regisztrátor a.... **N. Sz.** fenti domain névre irányuló igényét 2005. július hó 11. napján 13 óra 22 perckor rögzítette, amivel azonban elkésett, mert a jelenleg végelszámolás alatt álló **"G"Kft.** a domain névre vonatkozó igényét már két másodperccel a lejárat időpontja után regisztráltatta, így azt a nyilvántartó szervezet a Domain Regisztrációs Szabályzatban előírt további két hetes várakozási idő elteltével - 2005. július hó 25. napján - ezen cég részére delegálta; erről az **"I" Rt.** 2005. augusztus hó 23. napján tájékoztatta a ... **N. Sz.**at.

A delegálást követően a **"G"Kft.** az **„x”** domain nevet felperesre ruházta, ami a domain regisztrációs rendszerben átvezetésre került. A domaint és az **„x1”** mozaikszót ugyanakkor sem a **"G"Kft.**, sem felperes nem használta, az **„x”** domain névvel jelzett weboldalra látogatók ugyanis 2005. július hó 25. napja óta automatikusan átirányításra kerülnek a felperes tulajdonát képező **"G" Kft.** által fenntartott **"y”** férfigazagazinként működő weboldalra.

A ... **N. Sz.**, majd e költségvetési szerv megszüntetését követően e színház fenntartására létrehozott alperesi gazdasági társaság az **„x1”** mozaikszót a korábbiaknál sokkal szélesebb körben kezdte használni akként, **"x2”** domain név alatt 2006. évtől kezdődően a színház és programjainak bemutatására szolgáló weblapot hozott létre az interneten, s a szolgáltatásait azóta is ily módon hirdeti a nagyközönség felé. Ennek folytán a mozaikszó az alperes által működtetett ... **N. Sz.** széles körben ismert kereskedelmi nevévé vált, amely betűszót a nevének megjelöléseként az általa kötött szerződésekben és az általa létesített e-mail címekben is szintén használja.

Emiatt az alperes a Domain Regisztrációs Szabályzat alapján kérelemmel fordult a Regisztrációs Döntnökhöz az **„x”** domain név felperestől való visszavonása és reá való átruházása érdekében. Álláspontja szerint a mozaikszóról a **N. Sz.** ismert széles körben, ami megalapozza a névhasználati jogát, ami miatt a felperes jogtalanul és rosszhiszeműen birtokolja a domaint, ugyanis azt semmire sem használja, sőt: 200 000 Ft-ért adta volna el a ... **N. Sz.**nak. A felperes a kérelem elutasítását kérte, mert a **"y”** portálhoz köthető weboldalakból létre kívánja hozni a **"Y” Szövetséget**, amit egy **"M”** névre hallgató bikát ábrázoló regisztrált védjeggyel kíván népszerűsíteni, így az **„x1”** betűszó a **"Y” Szövetségre** és **"M”**ra is utal. Erre tekintettel jogos érdeke fűződik e domain használatához, szemben az alperessel, akinek az **„x1”** rövidítés nem közismert elnevezése.

A Regisztrációs Döntnök 2012. december hó 7. napján az **„x”** domain nevet visszavonta a felperestől, és az alperes részére rendelte átruházni. Indokolása szerint a mozaikszóról az alperes ismert széles körben, ezért - bár e betűszó nem az alperes neve - árujelzőként mégis megilleti őt a névhasználati jog arra vonatkozóan. A felperesnek semmilyen joga vagy jogos érdeke nem fűződik a mozaikszóhoz, mert a **"Y” Szövetség** létrejöttére utaló elnevezés csak az alperes kérelmének beérkezése után jelent meg a **"y”** oldalon. Ennek a weboldalnak és a **"M”** nevű bikának nem közismert rövidítése az **„x1”**, így a felperes és a nevére bejegyzett domain név között semmilyen bizonyítható kapcsolat nincs. A felperes

jogelődje rosszhiszeműen, a **N. Sz.** igényéről tudva regisztráltatta a maga nevére ezt a domaint, s azt ellenérték fejében fel is ajánlotta a..... **N. Sz.**-nak, amely alperesi tényállításokat az eljárás során nem tett vitássá. Végül utalt a Domain Regisztrációs Szabályzatra, amely szerint a nyilvántartó nem hajtja végre a döntést, ha bármelyik fél 30 napon belül igazolja, hogy a kérelem tárgyában közöttük bírósági eljárás van folyamatban.

A felperes keresetében elsődlegesen annak megállapítását kérte, hogy az „**x**” domain név regisztrációja, használata és használatba adása nem sérti az alperesnek sem a névviseléshez, sem a földrajzi árujelzőhöz való jogát. Másodlagosan annak tűrésére kérte kötelezni az alperest, hogy ezt a domain nevet a saját nevére regisztrálja, azt használja és másnak használatába adja.

Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság a 13. sorszám alatt meghozott ítéletében a felperes keresetét elutasította és kötelezte őt, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 44 450 Ft perköltséget.

Határozatának indokolása szerint illetékesség fennállt a jogvita eldöntésére, mert ugyan a földrajzi árujelzőkre is megfelelően alkalmazandóan a védjegybitorlás miatt indított perekben a Fővárosi Törvényszék kizárólagos illetékességgel rendelkezik, ám állandó a bírói gyakorlat azonban abban a tekintetben, hogy e jogszabályi rendelkezés kiterjesztően nem értelmezhető, így a fenti rendelkezés alá nem vonható perek az általános illetékességi szabályok alá esnek (BH 2004/368.). A per földrajzi árujelzőhöz fűződő oltalom megsértésének nemleges megállapítására irányult, amely a Vtv. 115. §-a értelmében a földrajzi árujelzőkre is megfelelően alkalmazandó Vtv. 95. §-ának (1) bekezdésében foglalt felsorolásban nem szerepel, tehát nem esett a Fővárosi Törvényszék kizárólagos illetékessége alá.

Az alperes megalapozatlanul hivatkozott arra, hogy a felperes nem vele, hanem az ISZT-vel áll jogviszonyban, ugyanis a Kúria számos határozatában kifejtette, miszerint az ISZT által alkotott Domain Regisztrációs Szabályzat csupán e civil szervezet információs társadalommal összefüggő önszabályozása, amely csak a domain név regisztrációja és használata során tanúsítandó magatartási szabályokat tartalmazza. E szabályzat tehát sem a jogalkotásról szóló és korábban hatályos 1987. évi XI. törvény 1. §-ának (1) bekezdése, sem pedig jelenleg hatályosan az Alaptörvény T. cikkének (2) bekezdése alapján nem minősül jogszabálynak, ezért az a bíróság számára jogérvényesítési eszközöket nem írhat elő, s az ítéleti rendelkezés jogi alapjául sem szolgálhat (Pfv.IV.21.022/2008/5., Pfv.IV.20.838/2009/6.). Emiatt a Domain Regisztrációs Szabályzat a jelen perben sem volt alkalmazhat, az abban foglalt szabályoknak nem lehetett jelentőséget tulajdonítani (Pfv.20.838/2009/6.). A jelen per tárgya annak eldöntése volt, hogy az „**x**” domain regisztrációja, használata és másnak történő használatba adása folytán a felperes megsértette-e az alperes névviseléshez és földrajzi árujelzők oltalmához fűződő jogát, amelynek vizsgálata csak a peres felek viszonyában volt lehetséges, azaz a felperesnek nem az ISZT-vel szemben kellett volna előterjesztenie a keresetét.

A megállapítási kereset feltételeinek vizsgálata során a Kúria Pfv.IV.22.213/2009/5. számú eseti döntésében foglalt elvi iránymutatásból kellett kiindulni. A Regisztrációs Döntnök a 2012. december hó 7. napján kelt döntésével az „**x**” domain nevet a felperestől visszavonta és elrendelte annak az alperesre történő átruházását; valamint a Domain Regisztrációs Szabályzat rendelkezése szerint e határozat végrehajtásának felfüggesztésére vezet, amennyiben a felperes 30 napon belül igazolja, hogy a domain visszavonása iránti kérelem tárgyában pert indított az alperes ellen. E tények alapján az elsőfokú bíróság - a Kúria Pfv.IV.22.293/2009/5. számú eseti döntésével egyezően - megállapította, hogy a felperes a Regisztrációs Döntnök határozatában foglalt indokok cáfolata érdekében indokoltan nyújtott be keresetet az alperes ellen. A domain név használatához fűződő jogait ugyanis az alperessel szemben csak úgy tudta megóvni, ha a domain visszavonását elrendelő döntnöki határozatban foglalt indokok cáfolata céljából pert indít, amivel elérte e határozat végrehajtásának felfüggesztését. Miután pedig fennáll annak a lehetősége, hogy e perben a bíróság olyan tartalmú döntést hoz, amely a domain név visszavonását annak indokaira tekintettel alaptalanná teszi, ezáltal a döntnök határozata is visszavonásra kerülhet. Ez végső soron a felperes domainhez fűződő jogainak az alperessel szemben történő megóvását eredményezi még akkor is, ha jelen per kereteit meghaladja annak megítélése, hogy a döntnöki határozat visszavonására az ISZT - jogszabálynak nem minősülő - szabályzatai alapján milyen eljárás keretében, illetve milyen módon kerülhet sor.

A felperes jogainak az alperessel szemben történő megóvásához csak olyan körben volt szükség pert indítani, amely alkalmas a döntnök határozatában foglalt indokok cáfolatára. Egyértelműen ezt a célt szolgálta annak megállapítása, hogy a felperes a perrel érintett domain regisztrációja, használata és használatba adása folytán nem sértette meg az alperes névviseléshez való jogát, mert a döntnök határozata azon az érvelésen alapult, hogy az alperes névviselési joga kiterjed az „**x1**” rövidítésre. Olyan megállapítást ugyanakkor nem tett alperesi hivatkozás hiányában, hogy e rövidítés kifejezetten az alperes Vtv. 103. §-ában foglalt földrajzi árujelzője lenne. Azon döntnöki érvelés ugyanis, mely szerint az alperest „árujelzőként megilleti a névhasználati jog az „**x1**” rövidítéssel kapcsolatban”, nem a Vtv. 103. §-a szerinti földrajzi árujelzőre történő hivatkozást takart, hiszen a döntnök - a határozatának tartalma szerint - az „árujelző” fogalmát „kereskedelmi névként” használta. Ez utóbbi pedig az állandó bírói gyakorlat szerint nem más, mint a jogi személy tevékenységét megtestesítő, s a más hasonló szolgáltatásoktól való megkülönböztetését célzó olyan „árujelző”, amelynek megsértését a névviselési jogra vonatkozó szabályok keretei között kell elbírálni (BH 1999/61.).

Mindezért a döntnök határozatában foglaltak cáfolatához, s ezáltal a felperes domain használatához fűződő jogainak az alperessel szemben történő megóvásához kizárólag annak megállapítása szükséges, hogy a domain használata nem sértette az alperes névviselési jogát, míg az alperes földrajzi árujelzők oltalmához fűződő jogaival kapcsolatos megállapítás a felperes jogainak történő megóvása érdekében szükségtelennek minősült. A megállapítási kereset előterjesztésének jogszabályi feltétele tehát kizárólag a névviselési jog tekintetében állt fenn, míg a földrajzi árujelzőkhöz fűződő oltalom megsértésének negatív megállapítása iránti kereset a Pp. 123. §-a alapján nem volt megengedhető. Az elsőfokú bíróság ezért csak a névviselési jog megsértésének negatív megállapítására

irányuló kereset kapcsán vizsgálta meg a Pp. 123. §-ában foglalt másik jogszabályi feltétel fennállását, és arra a következtetésre jutott, hogy a felperes a felek között fennálló jogviszony természeténél fogva nem követelhet teljesítést. A Kúria Pfv.IV.22.293/2009/5. számú döntésében ugyanis kimondta: valamely polgári jog által nevesített jog fennállásának hiányában a tűrésre kötelezés iránti igény önmagában azon az alapon, hogy valamely magatartás nem jogsértő, nem érvényesíthető.

A Ptk. 77. §-ának (1) bekezdése értelmében mindenkinek joga van a névviseléshez, míg a (4) bekezdése szerint a névviselési jog sérelmét jelenti különösen, ha valaki jogtalanul más nevét használja, vagy jogtalanul máséhoz hasonló nevet használ. A személynév funkciója az azonosítás és a másoktól való megkülönböztetés. A természetes vagy jogi személy a nevén kívül számos más, azonosításra alkalmas jellemzővel is rendelkezhet, mint például a domain név. A domain név (tartománynév) egy számítógép-azonosító számot - IP címet - helyettesítő felhasználóbarát, egyedi név az interneten, amely az adott gép és a rajta lévő honlap hálózaton keresztüli azonosítását teszi lehetővé, megkülönböztetve az egyes számítógépeket egymástól. Ugyanakkor a domain név az egyes számítógépeket használó természetes vagy jogi személyek azonosítását és megkülönböztetését is lehetővé teszi, aminek használata annyiban jelenthet névhasználatot, amennyiben az valamely természetes vagy jogi személy nevét is tartalmazza. Ha a domain név használatával más természetes vagy jogi személy nevének jogosulatlan használata is megvalósul, az érintett személy a névviseléshez Ptk. 77. §-ában szabályozott joga alapján jogvédelmi igénnyel léphet fel (Pfv.IV.20.489/2011/3., Pfv.IV.21.596/2008/4.).

A jogi személyt megillető névjogi védelem elsősorban a bejegyzett cégnevének védelmét jelenti (Pfv.IV.20.522/2011/7.), ám a névviseléshez fűződő jog védelme kiterjed a kereskedelmi névre is (Pfv.IV.20.489/2011/3., BH 1999/61.), ami nem más, mint a jogi személy tevékenységét megtestesítő, a más hasonló szolgáltatásoktól való megkülönböztetését célzó árujelző. Amennyiben a jogi személy kereskedelmi neve nem azonos a bejegyzett cégnevével, akkor a kereskedelmi név nem a cégjegyzéssel, hanem annak az üzleti életben való rendszeres használatával jön létre (Pfv.IV.20.489/2011/3.), s ha már létrejött, annak védelmére a névviselési joga körében a jogi személy igényt tarthat.

Az alperes bizonyította, hogy az „**x1**” mozaikszó - annak a szerződésekben, e-mail címekben és az.... domain névben való használatával,- az általa fenntartott**N. Sz.** kereskedelmi nevévé vált, mert az erről ismert széles körben, és egyúttal megkülönböztethető másoktól.

Ezzel szemben a felperes nem igazolta, hogy milyen joga vagy jogos érdeke fűződne ezen domain név használatához. Az „**x1**” mozaikszó a felperesnek nem cégneve és nem is kereskedelmi neve, ahogy nem bizonyított, hogy arról ő vagy valamely szolgáltatása széles körben ismert, s másoktól megkülönböztethető lenne. Ellenkezőleg: a felperes és jogelődje ezt a domaint semmire sem használta, mert annak regisztrációja óta az „**x**” weboldalra látogatók automatikusan átirányításra kerülnek a „**y**” weboldalra. Ez utóbbi weboldalnak semmilyen érdemi kapcsolata nincs az „**x1**” mozaikszóval, és az nem vált a felperes azonosítására és másoktól való megkülönböztetésére alkalmas kereskedelmi nevévé a „**Y**”

Szövetség létrehozásának tervével, ahogy az ennek népszerűsítésére majdan felhasználandó **"M"** nevű bika figurával sem.

A névjogi védelem megalapozottsága szempontjából nem volt jelentősége a felek jó- vagy rosszhiszeműségének, ezért súlytalan volt az a körülmény, hogy az alperes a másik fél rosszhiszeműségét nem tudta bizonyítani a domain név regisztrációja során.

A névviselési jog sérelmét csak a más nevének jogtalan használata valósítja meg (Pfv.IV.22.213/2009/5.). Bármely névként funkcionáló megjelölés, így más nevének a domainként való jogosulatlan használata is a névviselési jog sérelmét jelenti (Pfv.IV.22.918/2005/7., Pfv.IV.26.598/2001/3.). Ebből következően jogellenesnek minősült felperes azon magatartása, hogy az „**x1**” mozaikszót az „**x**” domain részeként az alperes hozzájárulása nélkül, s kifejezett akarata ellenére a saját nevén regisztrálja, használja és másoknak használatba adja, ily módon ugyanis megakadályozza az alperest abban, hogy az őt kereskedelmi névként megillető betűszót e domain keretei között használatba vegye.

A fentiek szerint az alperes névjogi sérelme fennáll, ezért a névviseléshez fűződő jog megsértésének negatív megállapítására irányuló elsődleges kereset alaptalan volt.

A másodlagos kereset sem volt megalapozott, mert a Kúria fentebb is hivatkozott Pfv.IV.22.213/2009/5. számú eseti döntésében kifejtettek szerint a felperes marasztalási keresetet nem terjeszthet elő, azaz az alperest a perbeli domain használatának túrésára nem kérheti kötelezni, hiszen valamely polgári jog által nevesített jog fennállásának hiányában túrésra kötelezés iránti igény nem érvényesíthető. Emiatt a felperesnek hiányzott a keresethősi joga a másodlagos kereset kapcsán, azaz nem volt olyan joga vagy jogos érdeke, amelynek védelmében túrésra irányuló kereseti kérelmet előterjeszthetett volna (Pp. 3. §-ának (1) bekezdése).

A leírtak miatt az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította, és őt kötelezte alperes jogi képviselőjének munkadíjából álló perköltsége megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben annak részbeni megváltoztatásával megállapítani kérte, hogy az mnsz.hu domain név regisztrációjával, használatával és használatba adásával az alperes névviselési jogát nem sérti. Álláspontja szerint az alperes által elektronikus formában becsatolt dokumentumoknak - amelyek valódiságát maga sem vitatta - semmilyen bizonyító ereje nincs, továbbá azokból megállapíthatóan az alperes nagy többségében az „**x1**” vagy „**xa**” megjelöléseket használta, és csak a belső használatra szolgáló dokumentumokban szerepelt az „**x1**” betűszó, valamint a szerződésekben használták a **N. Sz.** megjelölésére. A csatolt dokumentumok egy része nem is tartalmazza ezt a mozaikszót, és azt az alperes nem bizonyította, hogy más használná azt az alperes vonatkozásában. A tanúk is csak azt vallották, hogy az „**x1**” megjelölést egymás között használták, továbbá az alperes tulajdonosa -..... Megyei Jogú Város Önkormányzata - nem járult hozzá az „X” cégnévként való használatához.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az első fokú ítélet helybenhagyását kérte annak helyes indokai alapján.

Az ítélet tábla a fellebbezést a Pp. 256/A. §-a (1) bekezdésének f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el, és a Pp. 253. §-ának (3) bekezdésére figyelemmel fellebbezés hiányában nem érintette az elsőfokú bíróság ítéletének a névviselési joggal kapcsolatos negatív megállapítási keresetet meghaladóan elutasító rendelkezését. Az ítélet tábla a fellebbezést alaptalannak találta a következők szerint:

Az elsőfokú bíróság a megfelelő terjedelmű bizonyítási eljárás lefolytatását követően a tényállást a jogvita elbírálásához szükséges mértékben feltárta és helyesen állapította meg, abból az irányadó jogszabályok megfelelő alkalmazásával helytálló következtetésekre jutott, amivel az ítélet tábla is minden tekintetben egyetértett.

A felperes fellebbezése alapvetően nem tartalmazott újabb érveket az általa az elsőfokú bíróság előtt előadottakhoz képest, az csupán a kereseti tényelőadást és a kereseti kérelmet ismételte meg anélkül, hogy eltérő jogi álláspontját kifejtette volna. Mivel a felperesétől eltérő álláspontjának az elsőfokú bíróság részletes jogi indokolását adta, s újonnan megválaszolando kérdés nem merült fel, az ítélet tábla is csupán visszautal az első fokú ítélet indokolására anélkül, hogy azt ehelyütt megismételné.

Mindössze a fellebbezésben írtak miatt utal rá, hogy a polgári eljárásban kötetlen bizonyítási rendszer érvényesül, ami azt jelenti, hogy a felek tényállításaik bizonyítására bármilyen arra alkalmas bizonyítékot előadhatnak. Ennek megfelelően az alperes által digitális adathordozón becsatolt dokumentumok, mint okirati bizonyítékok nem vethetőek el mindössze azok formátuma miatt. A felperes nem vonta kétségbe ezen okiratok valódiságát, márpedig a Pp. 197. §-ának (1) bekezdése értelmében a magánokirat valódiságát csak akkor kell bizonyítani, ha azt az ellenfél kétségbe vonja, vagy a valódiság bizonyítását a bíróság szükségesnek találja. A Pp. 199. §-a szerint a bíróság a tárgyalás és a bizonyítás összes adatainak mérlegelése alapján ítéli meg, hogy az okirati bizonyítás eredménye mennyiben vehető figyelembe azokban az esetekben, amelyekben a jelen fejezet rendelkezései valamely okirat bizonyító erejét nem határozzák meg, vagy az okirat a 195-198. §-ok rendelkezéseinek nem felel meg. Ezen eljárásjogi szabályt megfelelően alkalmazva értékelte az elsőfokú bíróság az alperes által becsatolt okiratokat.

A rendelkezésre álló bizonyítékok értékelése megfelelt a Pp. 206. §-ának (1) bekezdésében foglaltaknak, és azokból valóban az a következtetés volt levonható, hogy az „**x1**” mozaikszó az alperes kereskedelmi nevének tekinthető. A felperes a fellebbezésében azzal érvelt, hogy az alperes nagy többségében nem ezt a betűszót használta, és az eltérő megjelölések nem alapozták meg a jogát az „**x1**” megjelölésre (1. pont). Ezt követően mégis elismeri, hogy az alperes használta az inkriminált betűszót, de kizárólag belső relációban (2. pont). Majd ezután említi, hogy a szerződésekben, azaz kifelé, külső relációban is megjelent az „**x1**” mozaikszó használata (3. pont), ami annulálja az előző két pontban írtakat arról nem beszélve, hogy ennek a mozaikszónak a kereskedelmi névként történő minősítése nem az egyéb rövidítésekhez („**x1**”, „**xa**”) viszonyított mennyiségi kérdés. Arról a felperes hallgat a fellebbezésében, hogy az alperes évek óta az

"x" domaint használja az internetes felületen való megjelenéshez, és az elektronikus levelezésében is a @"x" cím szerepel évek óta, ami önmagában megalapozza a névviselési jogát, ami a rendelkezésre álló további bizonyítékok - elektronikus okiratok és tanúvallomások - csak még jobban alátámasztanak. Végezetül megjegyzi az ítélet, hogy a kereskedelmi név és a cégnév nem azonosak, ezért a perbeli mozaikszó kereskedelmi névként minősítését nem zárja ki, hogy az a cégnévben nem szerepel.

A leírtak miatt az ítélet az első fokú ítéletet a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta a Pp. 254. §-ának (3) bekezdése szerint annak helyes indokai alapján.

A felperes a fellebbezési eljárásban is peresztes lett, ezért az ítélet az őt kötelezte a jogi képviselővel eljáró alperes költségének megtérítésére a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése szerint. Az ügyvédi munkadíjban jelentkező perköltség összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-a (3) és (5) bekezdései, valamint a 4/A. §-ának (1) bekezdése alapján állapította meg; a teljesítési határidő a Pp. 217. §-ának (1) bekezdésén alapul.

Debrecen, 2014. január hó 27. napján

dr. Csikiné dr. Gyuranecz Márta sk. a tanács elnöke, dr. Bakó Pál sk. előadó bíró, dr. Pribula László sk. bíró

A kiadmány hitelűl:

tisztviselő